

Publicerad 2016-03-23 16:22 av LunaWinters

Men ändå låg hon där, med någon annan hon inte ville ha.

Hennes hår rör sig i takt med hans rörelse.

Hans händer rörde hennes mjuka hud, han följde varenda kurva av hennes sköra bleka tatuerade kropp.

Han andades i hennes nacke.

Hennes mörka smink rann ner från hennes kind och gjorde märken i hans vita lakan han fick av sin mor.

Han lovade sin mor att han aldrig skulle göra nån illa.

Han höll sitt ord och det gör han fortfarande.

Han visste inte att hon grät den kvällen när han äntligen fick förlora sin oskuld, han hade längtat så att få vara som alla andra och förstå vad de vuxna snacka om.

Han trodde aldrig att en äldre kvinna skulle visa intresse till en kille som han.

Hon drog händerna genom hans hår, och stönade lätt i hans öra.

Hon ville bara han skulle bli klar så hon kunde ta på sig och dricka upp det sista av hennes vodka och hitta en bänk och sova på och hoppades kylan tog kål på henne innan vodkan gjorde.

Det kom inga ljud utan dom tystaste tårarna fick rinna ner från hennes smink fyllda kind, hon kämpande att inte låta han höra henne gråta.

För då hade alla vetat att det var sant.

Att hon var inte stark och lycklig utan han.

Att hon behövde ha tillbaka han i hennes liv.

Att hon innerst inne ville vara älskad igen.

Att hon innerst inne ville hon älska igen.

Hon ville inte spendera varje natt med en ny främmande person bara för att låsas allt var bra och för att bevisa att hon inte saknade han.

Men ändå låg hon där, med någon annan hon inte ville ha.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LunaWinters med Poeter.se id #67390 innehar upphovsrätten